

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/72/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3512210427
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 01. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Janáková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3512210427.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Gabriely Janákovcej, sudcu Mgr. Ivana Kubínyiho a sudkyne Mgr. Zuzany Holúbkovej v právnej veci žalobcu: X., s.r.o. so sídlom B., X. ul. XX, D.: XX XXX XXX, zastúpeného Advokátskou kanceláriou G. X., s.r.o., B., U. č. 4, B., D.: XX XXX XXX, proti žalovanému: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR, so sídlom Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 19. novembra 2013, č.k. 10C/260/2012-70, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 125,- Eur z titulu majetkovej škody a sumu 676,75 Eur ako náhradu nemajetkovej ujmy z titulu nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom. Žalovanému náhradu trov konania nepriznal. Súd prvej inštancie po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 3 ods. 1 písm. a), d), § 4, § 5, § 6 ods. 1, 3, § 9 ods. 1, 2 a § 17 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (ďalej len zákon č. 514/2003 Z. z.), ďalej ust. § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku. Uviedol, že podľa citovaných ustanovení sa žalobca domáhal náhrady škody z titulu nesprávneho úradného postupu spočívajúceho v nevydaní poverenia, resp. nevydaní rozhodnutia exekučného súdu v 15-dňovej zákonnej lehote od podania žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Z vykonaného dokazovania bolo súdom prvej inštancie zistené, že predmetnú žiadosť podal súdny exekútor na tamojší súd dňa 17.02.2010 a predmetného uznesenia, ktorým bolo o nej rozhodnuté, bolo exekučným súdom vydané dňa 07.12.2010, pričom Krajský súd v Trenčíne uvedené rozhodnutie potvrdil uznesením zo dňa 23.02.2011. Na základe vykonaného dokazovania súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca nepreukázal svoj nárok. V konaní neboli preukázané základné predpoklady pre skúmanie úradného postupu súdu, resp. vydania nezákonného rozhodnutia súdom v konaní vo veci udelenia poverenia pre vykonanie exekúcie na podklade rozhodcovského rozsudku, ktorá bola vedená na tamojšom súde pod sp.zn. 4Er/120/2010. Z priloženého spisu súd zistil, že tamojší súd konanie zastavil. Pre takýto postup súdu zákon neustanovuje žiadnu lehotu. Skutočnosť, že exekučné konanie bolo zastavené, nie je jediným predpokladom, kedy je možné preskúmať predmetné rozhodnutie z pohľadu možného škodového následku na podklade zákona č. 514/2003 Z.z., nakoľko predmetné rozhodnutie v tejto veci nebolo odvolacím, resp. dovolacím súdom pre nezákonnosť zrušené. Okrem toho navrhovateľ do skončenia dokazovania ani nepredložil žiaden relevantný doklad, že si svoj nárok riadne uplatnil u odporcu, hoci ho súd na to v rámci predvolania na pojednávania riadne vyzýval, keď ho žiadal, aby predložil všetky originály dokumentov súvisiacich s prejednávanou vecou. Prenášanie dôkazného bremena na odporcu, aby jeho súd vyzval na predloženie

predmetného spisu, nemá žiadnu oporu v zákone. Z týchto dôvodov súd sa podrobnejšie nezaoberal meritom veci, ale návrh v celom rozsahu zamietol pre neunesenie dôkazného bremena navrhovateľom. O trovách konania súd rozhodol v súlade s § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému žalovanému nepriznal náhradu trov konania, pretože si žiadne neuplatnil.

2. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca z dôvodov, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. a to, že v spojení s § 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. sa mu postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, v spojení s § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p., v konaní rozhodoval vylúčený sudca (§ 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 221 ods. 1 písm. g/ O.s.p.), súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil podľa § 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p., súd prvej inštancie neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, zároveň dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti, dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatňované a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Namietal, že žalobca nebol pred vyhlásením rozsudku oboznámený s písomným vyjadrením žalovaného k žalobe a toto mu bolo doručené až so samotným rozsudkom vo veci samej. Takýto procesný postup nepredstavuje len porušenie základného práva žalobcu na kontradiktórny súdny proces, ale aj priame porušenie ustanovenia § 114 ods. 2 O.s.p. žalobca nebol oboznámený s obsahom dôkazov a tvrdení, nemal možnosť sa k týmto dôkazom a tvrdeniam vyjadriť a sám nemal možnosť navrhnúť dôkazy na podporu svojich tvrdení. V danej veci nebolo možné rozhodnúť bez nariadenia pojednávania. Poukázal na ustanovenie § 15 O.s.p. Uviedol, že žalobca uskutočnil podanie, ktorým upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená systémom súdneho manažmentu na prejednanie a rozhodnutie, je potrebné z konania vylúčiť. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave sp.zn. 11nCC/46/2012 zo dňa 17.10.2012. vzhľadom na uvedené žiadal, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na opätovné prejednanie.

3. K podanému odvolaniu sa žalovaný písomne nevyjadril.

4. Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 379a § 380 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a zistil, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP, pretože je vo výroku vecne správny. Rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 CSP, podľa ktorého možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu.

5. Rozsudok alebo uznesenie, ktorým sa končí konanie vo veci samej možno podľa § 205 ods. 2 O.s.p. (účinného pred dňom nadobudnutia účinnosti CSP) odôvodniť len okolnosťami uvedenými pod písmenami a/ - f/ citovaného zákonného ustanovenia (a/ - h/ ust. § 365 CSP).

6. Žalobca vo svojom odvolaní uplatnil dôvody na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. a/, c/, d/, f/ citovaného zákonného ustanovenia (t.č. účinné ustanovenia § 365 ods. 1 písm. a/, e/, f/, h/ CSP).

7. Odvolací súd preskúmaním zistil, že dôvody odvolania, uplatnené žalobcom nie sú dané.

8. Dôvod na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. (§ 365 ods. 1 písm. a/ CSP) je daný v prípade, ak v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. (§ 389 CSP).

9. Za takúto vadu považuje žalobca predovšetkým tú skutočnosť, že mu ako účastníkovi konania bola odňatá možnosť konať pred súdom, resp. v zmysle účinnej úpravy CSP, že došlo k nesprávnemu procesnému postupu znemožňujúcemu strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

10. Zo spisu však vyplýva, že súd prvej inštancie určil termín pojednávania na 19.11.2013, predvolanie bolo žalobcovi doručené. Žalobca sa na pojednanie nedostavil, pričom svoju neúčast' náležite neospravedlnil.

11. Súd prvej inštancie neporušil právo účastníkov konania na spravodlivý proces s tým, že neobstojí námietka zo strany žalobcu v tom smere, že v prejednávaní veci rozhodoval vylúčený sudca. Ako vyplýva z obsahu spisu súdu prvej inštancie o námietke žalobcu ohľadom námietky zaujatosti sudcu,

ktorému bola vec pridelená na prejednanie bolo právoplatne rozhodované uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 17.10.2012 pod sp.zn. 19NcC/343/2012, kedy krajský súd rozhodol, že sudca Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom JUDr. Andrej Stachovič nie je vylúčený z prejednaní a rozhodovania vecí. O tvrdení navrhovateľa, že v takýchto prípadoch rozhodoval vylúčený sudca, už bolo rozhodnuté Najvyšším súdom vo viacerých rozhodnutiach, napr. v uznesení zo dňa 31. mája 2010 v konaní sp.zn. 3NcC/14/2010, z ktorého vyplynulo, že dôvod na vylúčenie sudcu nezakladá samotná skutočnosť, že sudca má prejednať a rozhodnúť vec, v ktorej odporcom je súd, na ktorom tento sudca vykonáva súdnictvo a Najvyšší súd aj v konaní 3Cdo 102/2013 konštatoval, že dôvodom na vylúčenie sudcu nie je bez ďalšieho ani to, že vykonáva súdnictvo na súde, ktorý podľa tvrdenia navrhovateľa svojím nesprávnym úradným postupom v inej veci založil zodpovednosť odporcu za majetkovú a nemajetkovú ujmu v zmysle zákona č. 514/2013. Samotnú okolnosť, že navrhovateľ aj po rozhodnutí nadriadeného súdu o nezaujatosti vec prejednávajúceho sudcu považoval tohto za zaujatého a odmietal sa zúčastniť pojednávania, nemožno akceptovať ako dôvod pre odročenie pojednávania, pretože otázka zaujatosti sudcu bola vyriešená postupom stanoveným Občianskym súdnym poriadkom a nepredstavovala preto pre súd prvého stupňa prekážku pojednávania a rozhodovania vo veci.

12. K odňatiu možnosti konať pred súdom, resp. v zmysle účinnej úpravy CSP k porušeniu práva účastníkov konania na spravodlivý proces, nedošlo ani v odvolaní namietanom neumožnení reagovať na vyjadrenie protistrany, oboznámiť sa s vykonanými dôkazmi, vyjadriť sa k dôkazom, navrhovať ďalšie dôkazy a všeobecne porušením práva na kontradiktórny proces. Súd prvej inštancie totiž nariadením pojednávania umožnil žalobcovi realizáciu viacerých práv, ktorých porušenie žalobca namieta. Pokiaľ sa žalobca pojednávania nezúčastnil bez toho, aby na jeho strane bol pre neúčast' daný dôležitý dôvod, nie je realizácia procesných práv žalobcu, ktorú umožňuje práve pojednávanie, pochybením súdu prvej inštancie, ale iba dôsledkom konania samotného žalobcu.

13. Žalobca nedôvodne namieta porušenie svojich procesných práv v súvislosti s tým, že sa vo veci neuskutočnilo ústne pojednávanie, pričom nebolo možné rozhodnúť bez nariadenia pojednávania. Zrejme ušlo pozornosti žalobcu, že v danom prípade nešlo o takýto prípad, súd prvej inštancie nerozhodoval bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 115a O.s.p. (t.č. účinné ustanovenie § 177 ods. 2 CSP), ale riadne nariadil pojednávanie podľa v tom čase účinného § 114 O.s.p.

14. Rovnako po preskúmaní veci odvolací súd sa nestotožňuje s názorom žalobcu o tom, že by odôvodnenie napadnutého rozsudku nespĺňalo požiadavky stanovené ustanovením § 157 ods. 2 O.s.p. (t.č. účinné ustanovenie § 220 CSP), najmä, že by súd prvej inštancie riadne nezdôvodnil, prečo rozhodnutie vydané so zisteným časovým odstupom od podania žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nepredstavuje nesprávny úradný postup spočívajúci v zbytočných prieťahoch konaní.

15. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku naopak vyplýva, že súd prvej inštancie sa podrobne zaoberal časovou následnosťou jednotlivých úkonov v exekučnej veci, kde bol oprávnený žalobca a zistil, že exekučné konanie zastavil, pričom na takéto rozhodnutie sa nevzťahuje žiadna lehota. Pokiaľ ide o konštatovanie prieťahov, tak súd prvej inštancie podrobne vyložil, z akého dôvodu časové rozdiely medzi jednotlivými úkonmi exekučného súdu nemohol posudzovať ako prieťahy a ako nesprávny úradný postup súdu prvej inštancie, s čím sa aj odvolací súd stotožňuje.

16. Dôvod na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. c/ O.s.p. (§ 365 ods. 1 písm. e/ CSP) je daný v prípade, ak súd prvej inštancie neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností.

17. Neúčast'ou na pojednávaní sa žalobca zbavil možnosti vyjadriť sa k tvrdeniam žalovaného. Okrem toho nariadením pojednávania s riadnym poučením podľa § 120 ods. 4 O.s.p. (t.č. účinné ustanovenie § 182 CSP) súd prvej inštancie vytvoril žalobcovi možnosť uplatniť právo na kontradiktórny proces v plnom rozsahu, a preto neobstoja jeho námietky uvádzané v odvolaní o tom, že nemal možnosť sa vyjadriť k tvrdeniam protistrany, k dôkazom a sám navrhovať dôkazy. Žalobca bez ospravedlniteľného dôvodu túto možnosť nevyužil, keď sa pojednávania nezúčastnil bez toho, aby mal na to dôležité dôvody. Pokiaľ za tejto situácie nenavrhol pred vyhlásením uznesenia o skončení dokazovania ďalšie dôkazy, ostali neskoršie dokazné návrhy v odvolacom konaní prípustné iba za podmienok podľa § 205 písm. a/ ods. 1 O.s.p. (t.č. účinného ustanovenie § 365 ods. 1 písm. a/ CSP),

ktoré však naplnené neboli. Pre vykonanie dôkazu znaleckým posudkom v odvolacom konaní, tak ako ho navrhoval žalobca preto neboli splnené procesné podmienky.

18. Pokiaľ sa jedná o znalecký posudok na výšku škody, tak takýto dôkaz treba považovať za nadbytočný, pretože v prípade nepreukázania nesprávneho úradného postupu, ako jednej zo základných podmienok vzniku škody je otázka výšky škody bezpredmetná.

19. Zároveň odvolací súd dodáva, že z odvolania nie je zrejmé, o ktoré nevykonané dôkazy, ktoré by boli v priebehu prvoinštančného konania navrhované a súdom prvej inštancie nevykonané, sa jedná, pričom zo spisu takýto dôkazný návrh žalobcu nevyplýva.

20. Dôvod na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p. (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP), že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci je daný v prípade nesprávnej aplikácie a výkladu právnej normy, prípadne použitia právnej normy, ktorú na skutkový stav vôbec nemožno použiť.

21. Žalobca vo svojom odvolaní konkrétne neuvádza, ktoré ustanovenie, najmä hmotnoprávneho predpisu, a to zákona č. 514/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov malo byť súdom prvej inštancie nesprávne vyložené, prípadne aplikované. Odvolací súd v rámci svojej prieskumnej činnosti nezistil, že by súd prvej inštancie nesprávne vyložil príslušné ustanovenia zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, prípadne, že by na zistený skutkový stav ustanovenia tohto zákona nesprávne aplikoval.

22. Dôvod na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p. (§ 365 ods. 1 písm. f/ CSP) je daný v prípade nesprávneho postupu súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov dokazovania dôsledkom čoho je, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplývajú, alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne, že neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané alebo vyplývajú z prednesov účastníkov. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov. Za skutkové zistenia, ktoré nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní sa považuje taký výsledok hodnotenia dôkazov súdom, ktorý nezodpovedá postupu vyplývajúceho z ust. § 132 O.s.p., (t.č. účinné ustanovenie § 191 ods. 1, 2 CSP) podľa ktorého súd hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo. Nesprávne hodnotenie dôkazov by bolo možné vytknúť prvoinštančnému súdu v prípade, ak by zobral do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplývajú, ani inak nevyšli v konaní najavo, prípadne, že by si nepovšimol rozhodné skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli v konaní najavo, prípadne preto, že pri hodnotení dôkazov, poprípade poznatkov, ktoré vyplývajú z prednesov účastníkov alebo vyšli najavo inak z hľadiska ich závažnosti, zákonnosti, pravdivosti alebo vieryhodnosti je logický rozpor alebo ak hodnotenie dôkazov odporuje ustanoveniam § 133 - § 135 O.s.p. (t.č. účinné ustanovenia § 192 - 194 CSP). Odvolacím dôvodom podľa citovaného ustanovenia teda možno napadnúť výsledok činnosti súdu pri hodnotení dôkazov, na ktorého nesprávnosť je možné usudzovať len zo spôsobu, ako k nemu súd dospel. Ak nie je teda možné súdu v tomto smere vytknúť žiadne pochybenie, nie je ani dôvod na polemizovanie s jeho skutkovými závermi.

23. Z uvedených dôvodov boli vo vzťahu k žalobcom tvrdeným predpokladom vzniku uplatnených nárokov správne skutkové aj právne závery súdu prvej inštancie a vzhľadom na neexistenciu ním tvrdených predpokladov zodpovednosti za uplatnenú škodu a nemajetkovú ujmu bolo napadnuté rozhodnutie správne, a preto krajský súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

24. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s ust. § 396 ods. 1 CSP, keď úspešnému žalovanému trovy odvolacieho konania nevznikli.

25. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné .

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).